

светия животъ на катедрата.—Отидохъ въ княжеската канцелария, гдето останахъ половинъ день. Тамъ дойдоха никополскиятъ съдия Димитренко и архимандритъ Кирилъ македонецъ, учили се на разноски на князъ Оттона въ Мюнхенъ и въ Франция, билъ дълго време въ Сирия, говори съ Спаса арабски; представлява тукъ екзарха (?).—Подиръ пладне въ княжеската канцелария дошълъ смахнатиятъ, каже, католишки попъ, унгарецъ или полякъ, лудъ (?) или нѣкакъвъ шутъ, и не искалъ да излѣзе отъ двореца, скрилъ се най-после въ кухнята; по-рано въ турско билъ ужъ правителственъ шпионинъ между християнитѣ, ималъ документи и паспорти отъ всички държави. — Направихъ разходка изъ града къмъ св. София. Видѣхъ княза на конь. — Търся жилище, у Буботинова не може да се стои, моята спалня е надъ нѣкогашенъ турски нуждникъ (кенефъ). Министерскиятъ съветъ продължи до вечерта. Посетихъ Безенешека въ стенографската канцелария, стълкновение на стенографите съ камарата, весело; моятъ планъ за българска „Osvѣta“.

3 ноемврий/22 октомврий, срѣда. Вчера имаше министерски съветъ въ присѫтствието на Стоилова. Станало дума и за мене. Гюзелевъ говорилъ на Стоилова да ме предума да не си заминавамъ. Каравеловъ го подкрепилъ, нека Стоиловъ ме помолѣлъ за това. Стоиловъ имъ съобщилъ за клюкитѣ на Киркова въ Виена, за грубоститѣ на Горанова, че трѣбва да стана фактически началникъ на канцеларията. Цанковъ много енергично убеждавалъ Гюзелева. Очевидно Каравелова много сж го разпитвали за мене въ Русия, та той се бои отъ скандалъ. — Цанковъ, когато дойдохъ, бѣше много смутенъ. Казалъ на Гюзелева да жертвува Горанова и Киркова. Азъ да не съмъ обръщалъ внимание кой какво говори, ами да съмъ си гледалъ работата. И либералитѣ и консерваторитѣ искатъ да Ви иматъ въ България. Азъ му отговорихъ, че зная, какво българското общество е добре разположено къмъ мене, съ изключение само на нѣколко души, но че азъ не съмъ длъженъ да понасямъ всички ориенталски глупости. Следъ това ме помоли да съставя законъ за жандармерията; говорихме и за желѣзниците — той смѣта за най-важна линия София — Рахово, отъ нея следъ това да се направи клонъ къмъ линията Русчукъ — Варна. Искаше веднага да постѫпи и да поема управлението на канцеларията; поне нека посетя още днесъ Гюзелева и съ него да поговоря. Азъ отговорихъ, че ще направя това можеби утре. — Подиръ пладне Народното събрание имаше заседание, черковни закони. — Наехме си жилище, тухлената къща на Коста Бояджията на Кафенебаши, хубава и простирана за 90 пола.

4 ноемврий/23 октомврий, четвъртъкъ. Подиръ пладне отидохъ у Гюзелева. Казахъ му, че имамъ две оплаквания: едното, че не се обръща внимание на моите проекти (той си